

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „PARKWAY” – zgłoszenie nr 12 248 278

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie R 2062/2014-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2015 r. – Permapore/OHIM – José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins Lda (Terraway)

(Sprawa T-277/15)

(2015/C 245/51)

Język skargi: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Permapore Ltd (Nenagh Tipperary, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Sales)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins Lda (Grijo, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Terraway” – zgłoszenie nr 11 988 301

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie R 2496/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM i zastąpienie jej inną decyzją, w której zostaną rozstrzygnięte – lub która będzie nakazywać, by zostały rozstrzygnięte – kwestie zasadności/kwestie materialne oraz która nie będzie ograniczać się do zagadnienia dotyczącego uiszczenia w odpowiednim terminie kosztów postępowania.

Podniesione zarzuty

- Skarżąca twierdzi, że uściła opłatę za odwołanie przewidzianą w art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 w dniu 20 listopada 2014 r.;
- Z punktu widzenia prawa materialnego skarżąca podnosi naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) i b), art. 7 ust. 1 lit. g) i art. 54 ust. 2 „in fine” rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2015 r. – Hamas/Rada**(Sprawa T-289/15)**

(2015/C 245/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (Doha, Katar) (przedstawiciel: adwokat L. Glock)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/521 z dnia 26 marca 2015 r. dotyczącej aktualizacji i zmiany wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylenia decyzji 2014/438/WPZiB w zakresie, w jakim ten akt dotyczy organizacji Hamas (czyli Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/513 z dnia 26 marca 2015 r. dotyczącego wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 790/2014 w zakresie, w jakim ten akt dotyczy organizacji Hamas (czyli Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931⁽¹⁾ w zakresie, w jakim decyzje krajowe, na które się powołuje, są niezgodne z określonymi w tym artykule wymogami, w związku z czym trudno je uznać za decyzje podjęte przez właściwe organy.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnych ustaleń faktycznych, gdyż zasadnicza część tych ustaleń nie została poparta przez Radę żadnymi dowodami.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego uznania organizacji Hamas za organizację terrorystyczną.
4. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady nieingerowania w sprawy wewnętrzne, która sprzeciwia się uznaniu organizacji Hamas, będącej legalnym ruchem politycznym, który wygrał wybory w Palestynie i posiada większość w palestyńskim rządzie, za organizację terrorystyczną.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia.